

USTAWA

z dnia 2009 r.

Przepisy wprowadzające ustawę o publicznym transporcie zbiorowym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa z dnia o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. Nr ... , poz.), zwana dalej "ustawą o publicznym transporcie zbiorowym", wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2009 r., z wyjątkiem przepisów art. 26-29 oraz art. 40 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2014 r.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ministra właściwego do spraw transportu, a w odniesieniu do wojewódzkiego, powiatowego albo gminnego regularnego przewozu osób odpowiednio przez marszałka województwa, starostę, wójta albo burmistrza (prezydenta miasta) - ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa albo w przypadku klęski żywiołowej,”

b) w pkt 2 uchyla się lit. d;

2) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewoźnik powinien podejmować działania ułatwiające podróżnym, w szczególności osobom o ograniczonej zdolności ruchowej oraz osobom niepełnosprawnym, korzystanie ze środków transportowych.”;

3) w art. 15 ust. 5 i 6 otrzymuje brzmienie:

„5. W odniesieniu do gminnego regularnego przewozu osób oraz przewozów osób i bagażu taksówkami przepisy porządkowe określa rada gminy, a na terenie miasta stołecznego Warszawy - Rada miasta stołecznego Warszawy.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678 i Nr 281, poz. 2780, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 oraz z 2008 r. Nr 219, poz. 1408.

6. W odniesieniu do powiatowego regularnego przewozu osób przepisy porządkowe określa rada powiatu, a w odniesieniu do wojewódzkiego regularnego przewozu osób – sejmik województwa.”;

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

2. W bilecie, o którym mowa w ust. 1, określa się:

- 1) nazwę przewoźnika lub organizatora przewozów;
- 2) relację lub strefę przejazdu;
- 3) wysokość należności za przejazd;
- 4) zakres uprawnień pasażera do ulgowego przejazdu.

3. Na bilecie, o którym mowa w ust. 2, mogą być umieszczane:

- 1) dane osobowe, jeżeli jest to niezbędne dla przewoźnika lub organizatora w regularnym przewozie osób;
- 2) inne informacje.”;

5) w art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 1-4 nie dotyczą komunikacji miejskiej.”;

6) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do przejazdów odbywanych na podstawie biletów uprawniających do przejazdów wielokrotnych oraz w komunikacji miejskiej.”;

7) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb zatwierdzania rozkładów jazdy;
- 2) treść rozkładów jazdy;
- 3) sposób i terminy ogłaszania i aktualizacji rozkładów jazdy;
- 4) warunki ponoszenia kosztów związanych z zamieszczaniem informacji dotyczących rozkładów jazdy oraz podawaniem rozkładów jazdy do publicznej wiadomości,

- mając na uwadze zróżnicowanie wysokości kosztów przewoźników w zależności od ich udziału w przewozach, a także zróżnicowanie rodzajów środków transportu wykorzystywanych w publicznym transporcie zbiorowym.”;

8) w art. 34a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do gminnego, powiatowego i wojewódzkiego regularnego przewozu osób przepisy, o których mowa w ust. 1, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w mieście stołecznym Warszawie - Rada Miasta Stołecznego Warszawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą, z wyjątkiem części pasa drogowego, o których mowa w art. 20b pkt 2.”;

2) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

„Art. 20b. Zarządca drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2, jest obowiązany:

1) uwzględniać uchwały rady gminy, w których kierując się potrzebami mieszkańców, wskazane zostaną wstępne miejsca lokalizacji nowych przystanków komunikacyjnych; o ostatecznej lokalizacji takiego przystanku decyduje zarządca drogi uwzględniając charakter drogi oraz warunki bezpieczeństwa ruchu drogowego;

2) udostępnić nieodpłatnie gminie na jej wniosek część pasa drogowego w celu budowy, przebudowy i remontu wiat przystankowych lub innych urządzeń służących do obsługi podróżnych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się ust. 2;

2) w art. 1a:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Z uprawnień, o których mowa w art. 1, korzysta się wyłącznie na podstawie dokumentów poświadczających prawo do korzystania z ulg, określonych na podstawie art. 6 ustawy oraz odrębnych przepisów, wydanych przez właściwe organy, instytucje lub organizacje Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) w ust. 4:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dzieciach i młodzieży niepełnosprawnych - należy przez to rozumieć dzieci i młodzież niepełnosprawne do ukończenia 24 roku życia oraz studentów niepełnosprawnych do ukończenia 26 roku życia;”,

- dodaje się pkt 5 - 9 w brzmieniu:

„5) środkach publicznego transportu zbiorowego – należy przez to rozumieć środki transportu wykorzystywane w transporcie kolejowym lub drogowym, w przewozie o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia ... o publicznym transporcie zbiorowym;

6) studentach - należy przez to rozumieć również zrównanych z nimi w odrębnych przepisach, w zakresie uprawnień do ulg przysługujących studentom, słuchaczy:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 54, poz. 326 i Nr 218, poz. 1391 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 137, poz. 1304, Nr 149, poz. 1452 i Nr 203, poz. 1966, z 2005 r. Nr 90, poz. 756 i Nr 180, poz. 1497, z 2006 r. Nr 141, poz. 1011 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 558 i Nr 180, poz. 1280 i 191, poz. 1370.

kolegiów nauczycielskich, nauczycielskich kolegiów języków obcych oraz kolegiów pracowników służb społecznych;

- 7) komunikacji zwykłej - należy przez to rozumieć regularny przewóz osób wykonywany w ramach publicznego transportu zbiorowego drogowego, w którym środki transportu zatrzymują się we wszystkich miejscowościach usytuowanych na linii komunikacyjnej, której długość nie przekracza 150 km;
- 8) komunikacji przyśpieszonej - należy przez to rozumieć regularny przewóz osób wykonywany w ramach publicznego transportu zbiorowego drogowego, w którym środki transportu zatrzymują się tylko na niektórych przystankach wskazanych przez przewoźnika w miejscowościach usytuowanych na linii komunikacyjnej, której długość nie przekracza 200 km;
- 9) komunikacji pośpiesznej - należy przez to rozumieć regularny przewóz osób wykonywany w ramach publicznego transportu zbiorowego drogowego, w którym środki transportu zatrzymują się tylko na niektórych przystankach w miejscowościach lub w niektórych miejscowościach o znaczeniu węzłowym lub turystycznym usytuowanych na linii komunikacyjnej oraz w miastach powiatowych.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o środkach publicznego transportu zbiorowego, w których przysługuje ulga za przejazd, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, przez środki publicznego transportu zbiorowego należy rozumieć środki publicznego transportu zbiorowego określone w art. 1a ust. 4 pkt 5.”;

3) w art. 1b w ust. 1:

a) uchyla się pkt 4,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osób odbywających podróży w komunikacji międzynarodowej;” ,

c) uchyla się pkt 6,

d) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) osób odbywających podróży w komunikacji miejskiej.”;

4) w art. 2:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b-2d w brzmieniu:

„2b. Do ulgi 100% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego są uprawnieni obywatele innego kraju członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) lub Konfederacji Szwajcarskiej, o ile na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z funkcjonariuszami Straży Granicznej wykonują czynności służbowe związane z ochroną szlaków komunikacyjnych o szczególnym znaczeniu międzynarodowym przed przestępczością, której zwalczanie należy do właściwości Straży Granicznej.

2c. Do ulgi 100% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego jest uprawniony pies służbowy Straży Granicznej towarzyszący w podróży przewodnikowi, odpowiednio na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych biletów dla psa.

2d. Do ulgi 100% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego jest uprawniony pies-przewodnik towarzyszący w podróży osobie niewidomej - na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych biletów dla psa.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do ulgi 95 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego, są uprawnieni:

- 1) opiekun towarzyszący w podróży osobie niezdolnej do samodzielnej egzystencji - na podstawie biletów jednorazowych;
- 2) przewodnik towarzyszący w podróży osobie niewidomej - na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych;

c) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) dzieci i młodzież niepełnosprawne – na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych;
- 2) jedno z rodziców lub opiekun dzieci i młodzieży niepełnosprawnych - na podstawie biletów jednorazowych.”;

5) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Do dwóch przejazdów w ciągu roku z ulgą 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych uprawnieni są emeryci i renciści, z wyjątkiem pobierających rentę socjalną lub strukturalną.”;

6) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Do ulgi 49% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej, są uprawnione:

- 1) osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji, na podstawie biletów jednorazowych;
- 2) osoby niewidome uznane za niezdolne do samodzielnej egzystencji, z wyjątkiem osób, o których mowa w art. 2 ust. 7, na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych.

2. Do ulgi 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach innych niż osobowe oraz autobusowego w komunikacji przyspieszonej i pospiesznej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione osoby wymienione w ust. 1 pkt 1 .

3. Do ulgi 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego, na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych, są uprawnione osoby niewidome:

- 1) posiadające orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy, umiarkowany stopień niepełnosprawności, bądź inwalidztwo II grupy, w tym cywilne niewidome ofiary działań wojennych;
- 2) dzieci i młodzież do ukończenia 16 roku życia, niepełnosprawni z powodu stanu narządu wzroku, nie korzystający z ulgi celowej, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 1.

4. Do ulgi 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione dzieci w wieku powyżej 4 lat do rozpoczęcia odbywania obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego.

5. Do ulgi 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnieni posiadacze ważnej Karty Polaka.”;

7) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Do ulgi 49% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych i pospiesznych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów miesięcznych imiennych, są uprawnione następujące osoby:

- 1) dzieci i młodzież w okresie od rozpoczęcia odbywania obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego do ukończenia gimnazjum, szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej - publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej, nie dłużej niż do ukończenia 24 roku życia;
- 2) studenci i słuchacze kolegiów, nie dłużej niż do ukończenia 26 roku życia.

2. Do ulgi 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione osoby, o których mowa w ust. 1.

3. Do ulgi, o której mowa w ust. 1 i 2, uprawnione są osoby wymienione w ust. 1 pkt 1, będące:

- 1) członkami rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, obywateli państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej,

- 2) osobami, o których mowa w art. 94a ust. 2 pkt 5, 6a i 7-9 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.⁴⁾)

- mające miejsce zamieszkania oraz uczęszczające do szkół działających przy przedstawicielstwach dyplomatycznych innych państw członkowskich, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Do ulgi 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej, na podstawie biletów miesięcznych imiennych, są uprawnione następujące osoby:

- 1) nauczyciele szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych - publicznych lub niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych;
- 2) nauczyciele akademiccy.”;

8) art. 5a otrzymuje brzmienie:

„Art. 5a. W przypadku nabywania przez gminę biletów miesięcznych dla dzieci w celu wykonania obowiązku określonego w art. 14a ust. 3 i 4 oraz art. 17 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty uwzględnia się ulgi, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 1 i art. 5 ust. 1 pkt 1.”;

9) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818 i Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 145, poz. 917 i Nr 216, poz. 1370 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206 i Nr 56, poz. 458.

- 1) rodzaje dokumentów poświadczających uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, ust. 2-5 i ust. 7 oraz art. 3-5 oraz podmioty uprawnione do ich wydawania, uwzględniając w szczególności zakres posiadanych uprawnień do korzystania z ulgowych przejazdów tych osób;
- 2) wzór dokumentu dla osób, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 2, art. 3 i art. 5 ust. 3, uwzględniając w szczególności zakres danych niezbędnych do ich wydania.”

10) w art. 7 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób, których uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego reguluje:

- 1) ustawa z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 87, z późn. zm.⁵⁾);
- 2) ustawa z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. 42, poz. 371, z późn. zm.⁶⁾).

3. Przepisy ustawy nie naruszają przepisu art. 43 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199, z późn. zm.⁷⁾.”;

11) uchyla się art. 8a;

12) uchyla się art. 8b.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) utrzymują czystość i porządek na przystankach komunikacyjnych, których właścicielem jest gmina lub które położone są na jej terenie przy drogach publicznych bez względu na kategorię tych dróg;”;

2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z wydzielonych krawężnikiem lub oznakowaniem poziomym torowisk pojazdów szynowych, znajdujących się na terenie gminy, należy do obowiązków przedsiębiorców ich użytkujących.”

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 56, poz. 498 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 121, poz. 1264, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, z 2007 r. Nr 82, poz. 559 oraz z 2008 r. Nr 208, poz. 1308 i Nr 228, poz. 1507.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658, z 2004 r. Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 99, poz. 658 i Nr 166, poz. 1172 oraz z 2008 r. Nr 227, poz. 1505.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1202 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 130, poz. 1190 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1458) w art. 11 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kontrola publicznego transportu zbiorowego – w zakresie określonym przepisami o publicznym transporcie zbiorowym,”.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 grudnia 1997 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.⁹⁾) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą powierzać wykonywanie zadań z zakresu gospodarki komunalnej osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nie posiadającym osobowości prawnej, w drodze umowy na zasadach ogólnych - z uwzględnieniem przepisów o finansach publicznych lub, odpowiednio, przepisów o koncesji na roboty budowlane lub usługi, przepisów o zamówieniach publicznych, przepisów o publicznym transporcie zbiorowym oraz przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. z 2001 r. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 8:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rada gminy może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy. W mieście stołecznym Warszawie uprawnienia te przysługują Radzie Warszawy.

2. Rada powiatu może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej na terenie powiatu.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sejmik Województwa może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej na terenie województwa.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) międzynarodowy przewóz regularny – publiczny przewóz osób i ich bagażu w określonych odstępach czasu i określonymi trasami, podczas którego następuje przekroczenie granicy Rzeczypospolitej Polskiej;”,

b) uchyla się pkt 7a;

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 106, poz. 679 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 199, poz. 1937, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 661, Nr 176, poz. 1238, Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391 i Nr 234, poz. 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

2) w art. 5 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego w ramach spółki cywilnej wymaga uzyskania licencji przez każdego z jej wspólników.”;

3) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem art. 18c, wykonywanie przewozów:

1) regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym – wymaga zezwolenia wydanego, w zależności od zasięgu przewozów, odpowiednio przez:

- a) wójta, burmistrza albo prezydenta miasta - na wykonywanie przewozów na obszarze gminy (miasta),
- b) burmistrza albo prezydenta miasta, któremu powierzono realizację zadań w zakresie przewozów - na wykonywanie przewozów na obszarze objętym porozumieniem,
- c) zarząd związku międzygminnego – na linii komunikacyjnej lub sieci komunikacyjnej na obszarze gmin tworzących związek międzygminny,
- d) prezydenta miasta na prawach powiatu, w uzgodnieniu z właściwym starostą ze względu na planowany zasięg przewozów - na wykonywanie przewozów na obszarze miasta i sąsiedniego powiatu,
- e) starostę, w uzgodnieniu z wójtami, burmistrzami lub prezydentami miast właściwymi ze względu na planowany zasięg przewozów - na wykonywanie przewozów na obszarze powiatu, z wyłączeniem przewozów określonych w lit. a-d,
- f) marszałka województwa, w uzgodnieniu ze starostami właściwymi ze względu na planowany zasięg przewozów - na wykonywanie przewozów wykraczających poza obszar co najmniej jednego powiatu, jednakże niewykraczających poza obszar województwa,
- g) marszałka województwa właściwego dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy, w uzgodnieniu z marszałkami województw właściwymi ze względu na planowany zasięg przewozów - na wykonywanie przewozów wykraczających poza obszar co najmniej jednego województwa;

2) wykonywanie międzynarodowego przewozu regularnego i regularnego przewozu specjalnego w międzynarodowym transporcie drogowym wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu.”;

4) uchyla się art. 18a i 18b;

5) po art. 18 b dodaje się art. 18c w brzmieniu:

„Art. 18c. Do przewozów okazjonalnych i regularnych specjalnych organizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego w krajowym transporcie drogowym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia ... o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U.) w zakresie umów.”;

6) w art. 21 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 5 lat – na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych lub międzynarodowych przewozów regularnych;”;

7) w art. 22:

a) uchyla się ust. 1,

b) uchyla się ust. 1a;

8) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, mogą odmówić wydania zezwolenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego specjalnego w przypadku, gdy:

- 1) wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usług będących przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów pozostających w jego bezpośredniej dyspozycji;
- 2) wnioskodawca nie przestrzega warunków określonych w posiadanym już zezwoleniu lub wykonuje przewozy niezgodnie z posiadanym zezwoleniem.”;

9) w art. 41 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydania zezwolenia, zmiany zezwolenia, przedłużenia ważności zezwolenia, wydania wypisu z zezwolenia, wydania wtórnika zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego specjalnego, przewozu wahadłowego, przewozu okazjonalnego lub międzynarodowego przewozu regularnego;”;

6) w art. 50:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) dokumentów związanych z wykonywaniem publicznego transportu zbiorowego;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokumentów przewozowych określonych w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, a także dokumentów związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne, o których mowa w art. 1;”;

11) w art. 80:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ewidencji gromadzi się:

1) dane o przedsiębiorcach lub kierowcach:

- a) imię i nazwisko lub oznaczenie przedsiębiorcy,
- b) imię i nazwisko kierowcy,
- c) adres zamieszkania lub siedzibę,
- d) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej tego numeru - nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał ten dokument,
- e) numer identyfikacji statystycznej REGON,
- f) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;

2) dane dotyczące uprawnienia do wykonywania przewozów:

- a) rodzaj, zakres oraz datę uzyskania uprawnienia,
- b) numer uprawnienia,
- c) nazwę organu, który wydał uprawnienie;

3) informacje dotyczące stwierdzonych naruszeń, o których mowa w art. 92 i art. 92a;

4) informacje o przeprowadzonych kontrolach, w trakcie których nie stwierdzono naruszeń, o których mowa w art. 92 i art. 92a.”,

c) uchyla się ust. 2a,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Główny Inspektor, o którym mowa w ust. 3, udostępnia zainteresowanym organom uprawnionym do wydawania licencji, zezwoleń na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych, zaświadczeń na wykonywanie przewozów drogowych na potrzeby własne, zaświadczeń na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego lub potwierdzeń zgłoszenia przewozu, o których mowa w przepisach o publicznym transporcie zbiorowym, dane i informacje, o których mowa w ust. 2, i dotyczące naruszeń dokonanych na obszarze ich właściwości lub przez przewoźników, którym wydali te dokumenty, albo byli organami właściwymi do ich wydania.”;

12) w art. 83 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 1 oraz art. 33 ust. 8, są obowiązane przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw transportu, co najmniej dwa razy w roku, w terminach do dnia 15 stycznia oraz do dnia 15 lipca, informacje dotyczące liczby i zakresu udzielonych licencji, zezwoleń i zaświadczeń na przewozy drogowe na potrzeby własne oraz liczby wypisów z tych dokumentów, a także liczby licencji w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy.”;

13) w art. 87 w ust. 1 w pkt 1:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przy wykonywaniu przewozu regularnego specjalnego i międzynarodowego przewozu regularnego – odpowiednie zezwolenie lub wypis z zezwolenia wraz z aktualnym rozkładem jazdy i formularz jazdy, jeżeli są one wymagane,”,

b) w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) dokumenty wymagane w publicznym transporcie zbiorowym;”;

14) w art. 89 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) upoważnieni pracownicy właściwego organu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 - w odniesieniu do przewozów regularnych specjalnych i międzynarodowych przewozów regularnych,

b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) strażnicy straży gminnych – w odniesieniu do publicznego transportu drogowego.”;

15) w art. 92 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) o publicznym transporcie zbiorowym;”;

16) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. 1. Kto, będąc przedsiębiorcą, nie zgłasza na piśmie organowi, który udzielił licencji, wszelkich zmian danych, o których mowa w art. 8 ustawy, w terminie 14 dni od dnia ich powstania, podlega karze pieniężnej w wysokości 1000 zł.

2. Kto, będąc przedsiębiorcą, nie zwraca licencji lub wypisów z licencji organowi, który udzielił licencji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu licencji stała się ostateczna, podlega karze pieniężnej w wysokości 1000 zł.

3. Kary, o których mowa w ust. 1 i 2, nakłada w drodze decyzji administracyjnej organ właściwy w sprawach udzielenia licencji.

4. Od decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do organu nadrzędnego w stosunku do organu, który karę nałożył w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedsiębiorcy tej decyzji.

5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód organu właściwego w sprawach udzielenia licencji.”;

17) uchyla się rozdział 11a „Przepisy karne”;

18) w załączniku do ustawy, w tabeli, po Lp. 2.9 dodaje się Lp.2a w brzmieniu:

2a.	WYKONYWANIE PRZEWOZU DROGOWEGO Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PUBLICZNEGO TRANSPORTU ZBIOROWEGO	
2a.1.	Wykonywanie regularnego przewozu osób bez wymaganego zaświadczenia na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego	6.000
2a.2.	Wykonywanie regularnego przewozu osób z naruszeniem warunków określonych w zaświadczeniu na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego dotyczących: 1. dni 2. godzin odjazdu i przyjazdu 3. ustalonej trasy przejazdu lub wyznaczonych przystanków	2.000 500 3.000
2a.3.	Wykonywanie regularnego przewozu osób bez wymaganego potwierdzenia zgłoszenia przewozu w publicznym transporcie zbiorowym	6.000
2a.4.	Wykonywanie regularnego przewozu osób z naruszeniem warunków określonych w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu w publicznym transporcie zbiorowym, dotyczących: 1. dni 2. godzin odjazdu i przyjazdu 3. ustalonej trasy przejazdu lub wyznaczonych przystanków	2.000 500 3.000
2a.5.	Wykonywanie regularnego przewozu osób przez podmiot posiadający odpowiednie zezwolenie, zaświadczenie na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego albo potwierdzenie zgłoszenia przewozu w publicznym transporcie zbiorowym, bez obowiązującego rozkładu jazdy	2.000
2a.6.	Wykonywanie regularnego przewozu osób pojazdem innym niż: a) trolejbus, lub b) autobus o liczbie miejsc powyżej 15 łącznie z miejscem kierowcy, wyposażonym w co najmniej 2 drzwi dostępnych dla pasażerów.	1.000

Art. 10. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) uchyla się pkt 19,

b) uchyla się pkt 20;

2) w art. 9 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przystąpi do spółki wojewódzkich przewozów pasażerskich, która przejmie, w celu dalszej eksploatacji, przewidzianą do likwidacji linię kolejową lub odcinek linii kolejowej, jako wkład niepieniężny.”;

3) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z obowiązku uzyskania autoryzacji bezpieczeństwa zwolnieni są zarządcy, których linie kolejowe są funkcjonalnie oddzielone od reszty systemu kolejowego i przeznaczone do prowadzenia pasażerskich przewozów aglomeracyjnych i wojewódzkich przewozów pasażerskich w rozumieniu przepisów o publicznym transporcie zbiorowym oraz zarządcy prywatnej infrastruktury kolejowej, która jest wyłącznie użytkowana przez właścicieli do prowadzenia własnych przewozów towarowych.”;

4) art. 25u ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przepisy Umowy zbiorowej, o której mowa w ust. 1, stosuje się również do czasu pracy pracowników kolei wykonujących interoperacyjne usługi transgraniczne w ramach transgranicznych przewozów pasażerskich, transgranicznych przewozów towarowych w odległości nie większej niż 15 kilometrów od granicy oraz przewozów między granicznymi stacjami kolejowymi: Rzepin, Tuplice, Zebrzydowice.

3. Przez regionalne transgraniczne przewozy pasażerskie, o których mowa w ust. 2, rozumie się wojewódzkie przewozy pasażerskie, o których mowa w przepisach o publicznym transporcie zbiorowym realizowane w strefie transgranicznej.”;

5) w art. 30:

a) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Zarządca dokonuje przydziału tras pociągów, o których mowa w ust. 2b, z uwzględnieniem pierwszeństwa połączeń międzywojewódzkich i potrzeby ich skoordynowania z wojewódzkimi przewozami pasażerskimi w rozumieniu przepisów o publicznym transporcie zbiorowym, wynikającej z interesu podróżnych.”,

b) ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. W uzasadnionych przypadkach, szczególnie ze względu na konieczność uwzględnienia zmian wojewódzkich rozkładów jazdy dla przewozu osób, zmiana rozkładu jazdy pociągów następuje o północy w drugą sobotę czerwca. Zarządcy mogą uzgodnić inne daty; w przypadku gdy może to naruszyć ruch międzynarodowy, informują o tym organy krajowe właściwe w sprawie kontroli granicznej i kontroli celnej oraz Komisję Europejską.”;

6) w art. 33 uchyla się ust. 5c;

7) w art. 33 po ust. 5c dodaje się ust. 5d w brzmieniu:

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902 i Nr 206, poz. 1289 oraz z 2009 r. Nr 1 poz. 3, Nr 18, poz. 97 i Nr 19, poz. 100.

„5d. Wzrost stawek jednostkowych opłaty podstawowej dla kolejowych przewozów osób wykonywanych na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, zgodnie z przepisami o publicznym transporcie zbiorowym, w okresie obowiązywania rozkładu jazdy pociągów, o którym mowa w art. 30 ust. 5, nie może przekraczać planowanego poziomu wskaźnika inflacji przyjętego w projekcie ustawy budżetowej na dany rok.”;

8) w art. 33:

a) uchyla się ust. 4a;

b) po ust. 4c dodaje się ust. 4d w brzmieniu:

„4d. Zarządca może stosować minimalną stawkę jednostkową opłaty podstawowej. Minimalną stawkę stosuje się na jednakowych zasadach wobec wszystkich przewoźników kolejowych osób za korzystanie z infrastruktury kolejowej związane z działalnością wykonywaną zgodnie z umową o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, o której mowa w przepisach ustawy z dnia ... o publicznym transporcie zbiorowym.”;

9) uchyla się art. 39;

10) uchyla się art. 40 i 40a.

Art. 11. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 92, poz. 879, z 2005 r. Nr 180, poz. 1497 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 661 i Nr 192, poz. 1381) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przewóz regularny – międzynarodowy przewóz regularny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) oraz publiczny transport zbiorowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. ...);”.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 12. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym prowadziły działalność w zakresie przewozu osób w transporcie kolejowym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, mogą ją nadal wykonywać na podstawie posiadanych uprawnień, jednak nie dłużej niż do dnia 3 grudnia 2013 r.

Art. 13. Podmioty, które przed dniem wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym prowadziły działalność w zakresie regularnego przewozu osób:

- 1) w krajowym transporcie drogowym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym,
- 2) w transporcie innym szynowym, linowym i linowo-terenowym,
- 3) w żegludze śródlądowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1057),
- 4) w transporcie morskim,

- mogą ją nadal wykonywać na podstawie posiadanych uprawnień, jednak nie dłużej niż do dnia 3 grudnia 2014 r.

Art. 14. Zezwolenia na wykonywanie regularnego przewozu osób w transporcie drogowym udzielone przed dniem 1 stycznia 2002 r. tracą moc z dniem 3 grudnia 2014 r.

Art. 15. 1. W okresie od dnia 3 grudnia 2009 r. działalność w zakresie krajowego regularnego przewozu osób może być wykonywana na dotychczasowych zasadach, jednak nie dłużej niż do dnia:

- 1) 3 grudnia 2013 r. – w transporcie kolejowym.
- 2) 3 grudnia 2014 r. – w transporcie drogowym, innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, żegludze śródlądowej i w transporcie morskim.

2. Zezwolenia, na podstawie których może być wykonywana dotychczasowa działalność w zakresie regularnego przewozu osób, mogą dotyczyć okresu nie przekraczającego terminów określonych w ust. 1.

3. Organ właściwy w sprawach zezwoleń na wykonywanie regularnych przewozów drogowych w transporcie drogowym w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może odmówić wydania nowego zezwolenia, zmiany zezwolenia lub przedłużenia dotychczasowego zezwolenia, jeżeli w uchwalonym planie transportowym na usługę objętą zezwoleniem podpisana została umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego z operatorem publicznego transportu zbiorowego, określonego w ustawie, o której mowa w art. 1.

4. Do umów, na podstawie których może być wykonywana dotychczasowa działalność w zakresie regularnego przewozu osób, stosuje się przepisy art. 8 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007 r., s. 1).

Art. 16. Postanowienia umów ramowych o świadczenie usług publicznych zawartych na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, przed dniem wejścia w życie ustawy, obowiązują przez okres, na który zostały zawarte, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2013 r.

Art. 17. Organizator publicznego transportu zbiorowego, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, obowiązany jest wydać zaświadczenie oraz wypis z zaświadczenia na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego, o ile jest wymagany, podmiotowi, który zawarł umowę, o której mowa w art. 15 ust. 4 oraz w art. 16.

Art. 18. Rozkłady jazdy uzgodnione przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, którego dotyczą albo do czasu wprowadzenia w nich zmian, jeżeli wprowadzenie tych zmian będzie niezbędne dla organizatora publicznego transportu zbiorowego.

Art. 19. 1. Pierwsze plany transportowe, zgodne z przepisami ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zostaną opracowane i uchwalone przez właściwe sejmiki

województw nie później niż w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

2. Pierwsze plany transportowe, zgodne z przepisami ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zostaną opracowane i uchwalone przez właściwe rady powiatów nie później niż w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

3. Pierwsze plany transportowe, zgodne z przepisami ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zostaną opracowane i uchwalone przez właściwe rady gmin nie później niż w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

4. Pierwszy plan transportowy, zgodny z przepisami ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, w zakresie transportu kolejowego, zostanie opracowany i przyjęty przez ministra właściwego do spraw transportu nie później niż w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

Art. 20. Prawa wyłączne przyznane w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym przed dniem 3 grudnia 2014 r. uwzględniają prawa nabyte wynikające z dotychczasowych zezwoleń na wykonywanie regularnych przewozów osób.

Art. 21. 1. Przedsiębiorca może dokonać zgłoszenia o zamiarze wykonywania przewozu w zakresie publicznego transportu zbiorowego do organizatora publicznego transportu zbiorowego, właściwego w zależności od zasięgu przewozów, od dnia 1 lipca 2014 r.

2. Potwierdzenie zgłoszenia przewozu wydane na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, uprawnia przedsiębiorcę do wykonywania przewozu w ramach publicznego transportu zbiorowego na określonej w tym potwierdzeniu linii komunikacyjnej od dnia 3 grudnia 2014 r.

Art. 22. 1. Starostowie właściwi ze względu na zasięg regularnego przewozu osób w transporcie drogowym, przez okres pięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przekazują do właściwego marszałka województwa, informacje dotyczące liczby i zakresu wydanych zezwoleń na krajowy regularny przewóz osób.

2. Na podstawie informacji uzyskanych od starostów, o których mowa w ust. 1, marszałek województwa przekazuje zbiorczą informację w tym zakresie do ministra właściwego do spraw transportu, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane na formularzach określonych przez ministra właściwego do spraw transportu na podstawie art. 42 ust. 5 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, i dotyczą okresu od dnia 3 grudnia 2009 r. do dnia 3 grudnia 2014 r.

4. Pierwsze informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, zostaną przekazane w terminie odpowiednio do dnia 31 stycznia 2011 r. i do dnia 31 marca 2011 r.

Art. 23. Pierwsze informacje, o których mowa w art. 42 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zostaną przekazane w terminie odpowiednio do dnia 31 stycznia 2011 r. i do dnia 31 marca 2011 r.

Art. 24. 1. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do odpowiednio:

1) 3 grudnia 2013 r. – w transporcie kolejowym;

2) 3 grudnia 2014 r. – w transporcie drogowym,

- podmioty prowadzące działalność w zakresie krajowego regularnego przewozu osób w transporcie drogowym i kolejowym są obowiązane uwzględniać uprawnienia pasażerów do ulgowych przejazdów, zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, z uprawnień do ulgowych przejazdów korzysta się na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach.

3. Umowy określające zasady przekazywania przewoźnikom dopłat do utraconych przychodów z tytułu stosowania ulg ustawowych, w szczególności umowy z samorządem województwa określające zasady przekazywania przewoźnikom dopłat zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie art. 8a ust. 4 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 4, pozostają ważne przez okres, na który zostały zawarte.

4. Umowy, o których mowa w ust. 3, mogą być zawierane na kolejne okresy na zasadach dotychczasowych, i mogą dotyczyć okresu nieprzekraczającego terminów określonych w ust. 1.

Art. 25. W terminie do dnia 31 maja 2015 r. minister właściwy do spraw transportu przekaze Komisji Europejskiej sprawozdanie, zgodnie z art. 8 ust. 2 Rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady.

Art. 26. 1. Tworzy się z dniem 3 grudnia 2014 r. Centralną Ewidencję Przewoźników, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw transportu.

2. Dane gromadzone w ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz sposób jej prowadzenia reguluje ustawa o publicznym transporcie zbiorowym.

Art. 27. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 34 ustawy, o której mowa w art. 2, pozostają w mocy do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 34 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2009 r., z wyjątkiem przepisów:

1) art. 4 pkt 11 – w zakresie zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, które wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2014 r.

2) art. 4 pkt 12 - w zakresie zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, które wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2013 r.

3) art. 9 pkt 1 lit. a, pkt 2-4 i pkt 6-9, pkt 13 lit. a i pkt 14 lit. a – w zakresie zmiany ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, które wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2014 r., oraz

- 4) art. 10 pkt 1 lit. b, pkt 6, pkt 8 lit. a oraz pkt 9 i 10 – w zakresie zmiany ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, które wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2013 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy ma na celu określenie terminu oraz zasad wejścia w życie ustawy z dnia ... o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U.).

W art. 1 projektu zaproponowano dzień 3 grudnia 2009 r. jako termin wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, w którym to dniu wejdzie w życie również Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 3.12.2007 r., s. 1).

Powyższe rozwiązanie zapewni wprowadzenie w polskim systemie prawnym instrumentów umożliwiających właściwe korzystanie z przewidzianych w ww. Rozporządzeniu regulacji. Wprowadza się jednak pewne wyjątki, które są związane z dotychczas obowiązującymi na terytorium RP rozwiązaniami prawnymi. Dotyczy to art. 26-29 oraz art. 40 pkt 1, które wejdą w życie z dniem 3 grudnia 2014 r.

W zakresie art. 26-29, inny termin wejścia w życie wynika z tego, iż ich obowiązywanie od dnia 3 grudnia 2009 r. doprowadziłoby do sytuacji, w której na polskim rynku regularnych przewozów osób funkcjonowałyby trzy systemy. I tak, np. w transporcie drogowym, miałyby miejsce sytuacja, w której jednocześnie przewozy mogłyby być wykonywane przez:

- 1) przewoźników wykonujących przewozy na podstawie dotychczasowych zezwoleń,
- 2) przewoźników wykonujących przewozy na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu;
- 3) operatorów, wykonujących przewozy o charakterze użyteczności publicznej na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

W celu zapobieżenia powstaniu opisanej wyżej sytuacji, przewidziano termin wejścia w życie wspomnianych przepisów na dzień 3 grudnia 2014 r., do którego to dnia będzie mogła być prowadzona działalność w zakresie przewozów na podstawie uprawnień przyznanych w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy. Jednakże, mając również na uwadze czas, jaki potrzebny jest przedsiębiorcom na uzyskanie potwierdzenia zgłoszenia przewozu, w art. 22 przedmiotowego projektu wprowadzono przepis umożliwiający dokonywanie zgłoszenia o zamiarze wykonywania publicznego transportu zbiorowego do właściwego organizatora od dnia 1 lipca 2014 r. Organizator natomiast będzie mógł wydać przedsiębiorcy potwierdzenie zgłoszenia przewozu, jednakże przedsiębiorca będzie mógł wykonywać na jego podstawie przewozy dopiero od dnia 3 grudnia 2014 r.

Natomiast wprowadzenie omawianego terminu dla wejścia w życie przepisu art. 40 pkt 1 ma dać przedsiębiorcom wykonującym regularne przewozy osób w transporcie drogowym czas na przystosowanie się do wymogu, jaki został w tym przepisie wprowadzony (w odniesieniu do autobusów o liczbie miejsc powyżej 15 łącznie z miejscem kierowcy wyposażonych w 2 drzwi dostępnych dla pasażerów).

Należy również nadmienić, iż projekt został przekazany do zaopiniowania Radzie Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, która wyraziła pozytywne stanowisko do zaproponowanych regulacji.

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.)

Zaproponowane zmiany polegają przede wszystkim na dostosowaniu obowiązujących przepisów Prawa przewozowego, regulującego zasady wykonywania przewozu osób, w tym regularnego przewozu osób, do przepisów ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.)

Zaproponowane zmiany mają na celu doprecyzowanie kompetencji zarządcy drogi, właściwego dla pasa drogowego, w którym najczęściej znajdują się przystanki komunikacyjne (prop. art. 20 pkt 4). Część pasa drogowego, w której usytuowany jest przystanek komunikacyjny zostanie udostępniona nieodpłatnie gminie na jej wniosek, tak, aby gmina mogła realizować swoje zadania w zakresie budowy, przebudowy i remontu wiat przystankowych lub innych urządzeń służących do obsługi podróżnych (prop. art. 20b).

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o uprawnieniach do ulgowych przejazdów”.

Projekt zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.) przygotowany został w związku z opracowaniem projektu ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Katalog uprawnień do ulgowych przejazdów został dopracowany i ograniczony do przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego wykorzystywanymi w przewozie o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w ustawie o publicznym transporcie zbiorowym. Nałożenie obowiązku stosowania ulg przez przewoźników w rozumieniu ustawy o publicznym transporcie zbiorowym wiązałoby się z koniecznością dofinansowania poniesionych z tego tytułu strat. Zgodnie z art. 3 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 dofinansowanie w takim zakresie może stanowić pomoc publiczną i wówczas wymagałoby notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zaproponowane pozostałe zmiany mają charakter porządkowy. Zmiana przepisu art. 1 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów, o której mowa na wstępie, przewiduje umieszczenie wszystkich wyłączeń stosowania ustawy w jednym miejscu tj. w art. 1b. Zmiana przepisów art. 1a i art. 1b ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów ma charakter porządkowy, a także ma na celu ich dostosowanie do regulacji zawartych w projekcie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Nowy pkt 6 w art. 1a ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów potwierdza uprawnienia do ulg przejazdowych przyznane słuchaczom: kolegiów nauczycielskich, nauczycielskich kolegiów języków obcych oraz kolegiów pracowników służb społecznych, w zakresie przysługującym studentom, mocą art. 9f ust. 2 i art. 77 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.). Natomiast pkt 7-9 definiują pojęcia różnych rodzajów komunikacji autobusowej, o których mowa w ustawie.

Zaproponowane zmiany do art. 2 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów mają na celu dostosowanie projektu ustawy do *Decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej oraz Decyzji rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w sytuacjach kryzysowych* w zakresie, w jakim Rzeczpospolita Polska realizuje z sąsiadującymi państwami wspólne przedsięwzięcia. Republika Federalna Niemiec i Republika Czeska zapewniają funkcjonariuszom Straży Granicznej możliwość nieodpłatnego korzystania ze środków komunikacji zbiorowej w ramach wspólnego wykonywania zadań służbowych na terytorium tych państw.

Naprzeciw wnioskowi zgłaszanemu przez Zarząd Główny Polskiego Związku Niewidomych w przedmiocie ulg dla przewodników i psów-przewodników osób

niewidomych oraz opiekunów osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji częściowo wychodzą zmiany wprowadzone w tym zakresie w art. 2 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów.

Projektowany przepis art. 2 ust. 2d ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów przyznaje psom-przewodnikom osób niewidomych ulgę w wymiarze 100% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego. Natomiast nowy przepis art. 2 ust. 3 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów doprecyzowuje przepisy ustawy w zakresie korzystania z ulg przysługujących opiekunom osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji i przewodnikom osób niewidomych. Ponadto, zezwala przewodnikom osób niewidomych na zakup biletów miesięcznych imiennych z ulgą 95%. Nie spowoduje to ujemnych skutków dla budżetu albowiem każdy bilet miesięczny jest sam w sobie biletem ulgowym, gdyż jego cena jest ustalona u różnych przewoźników jako równowartość od 20 do 35 biletów jednorazowych, a więc będzie wymagał niższej dopłaty z budżetu państwa, od dopłacanej obecnie do ulgowych biletów jednorazowych.

O konieczności zmiany przepisu art. 3 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów, przesądził fakt utracenia z dniem 1 maja 2004 r. przez współmałżonków emerytów i rencistów prawa do korzystania przy przejazdach koleją w 2 klasie pociągów osobowych, pospiesznych i ekspresowych z ulgi 37%, w związku z utratą przez nich prawa do zasiłków rodzinnych, w wyniku uchylecia *ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.)*, z mocy art. 71 pkt 2 *ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255)*.

Zmiana przepisów art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów, doprecyzowuje jej uregulowania w zakresie ulg przysługujących osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji, w tym osobom niewidomym. Osoby niewidome będące osobami niezdolnymi do samodzielnej egzystencji mają większy zakres uprawnień do ulg od innych osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, albowiem przysługuje im również ulga przy przejazdach na podstawie biletów miesięcznych.

Przepisy art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów, doprecyzowują zakres ulg przysługujących osobom niewidomym nie będącym osobami niezdolnymi do samodzielnej egzystencji, w tym niewidomym dzieciom i młodzieży niepełnosprawnej do ukończenia 16 roku życia. Potrzeba taka wynika z faktu, iż obecnie realizacja uprawnień dla osób niewidomych, mających prawo do korzystania z ulg w różnym wymiarze: 37%, 49% i 78% oraz w różnym zakresie, w zależności od wieku, niepełnosprawności i inwalidztwa (obecnie: art. 2 ust. 5 pkt 1 i ust. 7, art. 4 ust. 3) nastęrcza przewoźnikom wielu problemów przy prawidłowej realizacji uprawnień przysługujących niewidomym. Ponadto zaproponowana zmiana pozbawi osoby: częściowo niezdolne do pracy lub z orzeczonym lekkim stopniem niepełnosprawności i inwalidów III grupy - z powodu stanu narządu wzroku możliwości korzystania z ulg przysługujących osobom niewidomym. Za osoby niewidome bowiem uważa się tylko osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji, całkowicie niezdolne do pracy, posiadające orzeczony znaczny lub umiarkowany stopień niepełnosprawności lub inwalidów I i II grupy z powodu stanu narządu wzroku.

W art. 5 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów ujęto uprawnienia: dzieci odbywających roczne przygotowanie przedszkolne, uczniów, studentów i słuchaczy kolegiów, nauczycieli zatrudnionych w szkołach publicznych lub niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych oraz nauczycieli akademickich, obecnie zawarte zarówno w art. 4 jak i w art. 5. „Bilet imienny miesięczny szkolny” w komunikacji autobusowej został zastąpiony pojęciem „bilet miesięczny imienny”, analogicznym do używanego w innych przepisach ustawy traktujących o uprawnieniach na podstawie biletów imiennych miesięcznych. Obecnie brak obowiązku zakupu biletu miesięcznego przez ucznia lub studenta na przejazd w relacji „dom- szkoła” nie uzasadnia dalszego utrzymywania w komunikacji autobusowej pojęcia „szkolny”.

Zmiana art. 5 ust. 3 ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów została wprowadzona w wyniku zarzutów formalnych Komisji Wspólnot Europejskich, dotyczących naruszenia zasady niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo w zakresie dostępu do ulg na przejazdy środkami transportu publicznego uczniów.

Zmiany wprowadzane w przepisach art. 5a, ust. 1 oraz art. 7 ust. 2 i 3 mają charakter porządkowy, przywołujący aktualne przepisy.

Uregulowania zawarte w dotychczasowych przepisach art. 8a i 8b ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów dotyczące finansowania publicznego transportu zbiorowego kolejowego i autobusowego zostały objęte ustawą o publicznym transporcie zbiorowym, albowiem ustawa o uprawnieniach do ulgowych przejazdów powinna określać wyłącznie: kategorie osób uprawnionych do ulg, wymiar i zakres stosowania ulgi oraz upoważnienie do określenia rodzajów dokumentów poświadczających prawo do korzystania z ulg przez wskazane w ustawie podmioty. W ustawie tej nie powinny być regulowane formy i źródła rekompensowania przewoźnikom utraconych przychodów z tytułu obowiązku honorowania ulg ustawowych, przyznanych także innymi ustawami. Zagadnienia te powinny regulować ustawy stanowiące o zasadach wykonywania poszczególnych rodzajów transportu albo ustawy regulujące zasady finansowania zadań nałożonych przez państwo, w związku z czym przepisy art. 8a i art. 8b powołanej ustawy powinny zostać uchylone.

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.)

W ustawie zaproponowano w art. 3 w ust. 2 po pkt 3 dodanie pkt 3a oraz zmianę brzmienia ust. 3 w art. 5, wprowadzając tym samym obowiązek gminy w zakresie utrzymania czystości i porządku na przystankach komunikacyjnych, których właścicielem jest gmina lub które położone są na jej obszarze bez względu na kategorię dróg, przy których są usytuowane. Aktualnie istniejący w tym zakresie obowiązek nałożony na przedsiębiorców, w praktyce, nie jest realizowany, z uwagi na dużą liczbę takich przedsiębiorców. Ponadto, istniejący w przepisach ustawy o transporcie drogowym przepis art. 22 ust. 1a, jako *lex specialis*, w stosunku do przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.), zabrania pobierania opłat za korzystanie z przystanku, jako miejsca użyteczności publicznej. Mając na uwadze, że organizator publicznego transportu zbiorowego, zgodnie z przepisami ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, ma zapewnić m.in. warunki do korzystania z przystanków i dworców, zaproponowano, aby obowiązek utrzymania czystości na przystankach komunikacyjnych spoczywał na gminie, która wykonuje zadanie organizacji lokalnego transportu zbiorowego.

Zmiany dotyczące przepisów z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 130, poz. 1190 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1458)

Propozycja dodania pkt 2a w art. 11 ma na celu poszerzenie kompetencji strażników straży gminnej do przeprowadzania kontroli w transporcie drogowym, ale wyłącznie w zakresie kontroli publicznego transportu zbiorowego.

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1997 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.)

Wprowadzenie zmiany w art. 3 w ust. 1 ww. ustawy wynika z tego, iż w związku z ustawą o publicznym transporcie zbiorowym, powierzanie przez jednostkę samorządu terytorialnego wykonywania zadań z zakresu gospodarki komunalnej będzie mogło się odbywać również z uwzględnieniem przepisów tej ustawy.

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. z 2001 r. Nr 97, poz.1050, z późn. zm.)

W art. 8 ustawy w ust. 1 i 2 zaproponowano, aby dotychczasowe kompetencje rady gminy i rady powiatu do ustalania cen urzędowych za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym ograniczyć wyłącznie do usług realizowanych jako zadanie użyteczności publicznej. Taką samą możliwość dano również sejmikom wojewódzkim (dodany ust. 4).

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, z późn. zm.)

Zaproponowane zmiany polegają przede wszystkim na dostosowaniu do przepisów ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zarówno w zakresie definicji, jak i przepisów szczegółowych dotyczących funkcjonowania regularnego przewozu osób. Uchyłono definicję dotyczącą regularnego przewozu osób, wprowadzając w jej miejsce definicję międzynarodowego przewozu regularnego. Zakres bowiem przedmiotowy ustawy o transporcie drogowym, po wyłączeniu z jej regulacji przepisów dotyczących krajowego regularnego przewozu osób, ulegnie zmianie. W zakresie przewozu krajowego, ustawa o transporcie drogowym, będzie regulować wyłącznie przewozy regularne specjalnie, przewozy wahadłowe i okazjonalne. Przyjęto, że ustawa o publicznym transporcie zbiorowym, jako ustawa podstawowa, regulująca dziedzinę regularnego przewozu osób, będzie zawierać najważniejsze definicje związane z tym rodzajem przewozów. Natomiast ustawa o transporcie drogowym, regulująca niewielki obszar przewozów regularnych (międzynarodowy), będzie posiłkować się definicjami określonymi w ustawie o publicznym transporcie zbiorowym.

Zaproponowano zmiany w przepisach określających właściwość organów w zakresie wydawania zezwoleń. Ponieważ zezwolenia na przewozy regularne osób, zgodnie z przepisami przejściowymi, zostają utrzymane do dnia 3 grudnia 2014 r., zaproponowana zmiana art. 18 ustawy o transporcie drogowym, wejdzie w życie dopiero w dniu 3 grudnia 2014 r. Do tego dnia obowiązują dotychczasowe przepisy w zakresie wydawania zezwoleń na przewozy regularne. To samo dotyczy innych proponowanych zmian w przepisach.

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.)

Zaproponowane zmiany polegają przede wszystkim na dostosowaniu obowiązujących przepisów ustawy o transporcie kolejowym, do projektowanych przepisów ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Zaproponowano wykreślenie niektórych przepisów związanych z funkcjonowaniem publicznego transportem zbiorowego i kompleksowe uregulowanie tych kwestii w jednym akcie prawnym.

Zmiany dotyczące przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 92, poz. 879, z późn. zm.)

Zaproponowane zmiany mają na celu dostosowanie definicji przewozu regularnego do przepisów ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, jak również zmienionych przepisów ustawy o transporcie drogowym.

Przepisy przejściowe i końcowe

W przepisach przejściowych i końcowych projektu ustawy zaproponowano, aby dotychczasowa działalność w zakresie regularnego przewozu osób w transporcie kolejowym mogła być wykonywana nie dłużej niż do dnia 3 grudnia 2013 r., natomiast w transporcie drogowym, innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, żegludze śródlądowej i transporcie morskim nie dłużej niż do dnia 3 grudnia 2014 r. W związku z tym utrzymano dotychczasowe przepisy w tym zakresie poprzez zróżnicowanie terminu wejścia w życie poszczególnych przepisów zmieniających.

Zaproponowano również przepis porządkujący, wygaszający wszystkie zezwolenia na przewozy regularne w transporcie drogowym wydane przed dniem 1 stycznia 2002 r., tj. przed dniem wejścia w życie ustawy o transporcie drogowym. Graniczny termin ważności takich zezwoleń (były one wydawane bezterminowo) określono na dzień 3 grudnia 2014 r. tj. ostatni dzień obowiązywania dotychczasowych przepisów w zakresie zezwoleń na przewozy regularne (art. 14).

W odniesieniu do umów, na podstawie których może być wykonywana dotychczasowa działalność w zakresie regularnego przewozu osób, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, wprowadzono rozwiązanie zgodne z regulacjami Rozporządzenia 1370/2007. Umowy takie będą mogły obowiązywać do czasu ich wygaśnięcia, jednak nie dłużej niż przez okres 30 lat (art. 15 ust. 4).

Ze względu na wprowadzane ustawą o publicznym transporcie zbiorowym dokumenty związane z wykonywaniem publicznego transportu zbiorowego, niezbędnym jest, aby podmiotowi, o którym mowa w art. 15 ust. 4 oraz w art. 16, organizator publicznego transportu zbiorowego, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, wydał zaświadczenie na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego. Biorąc pod uwagę długie okresy obowiązywania takich umów, należy unikać sytuacji, w której na rynku przewozów będą prowadzić działalność podmioty, których nie obejmuje obowiązek posiadania zaświadczenia bądź wypisu z zaświadczenia na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego (art. 17).

W odniesieniu do rozkładów jazdy uzgodnionych przed dniem wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym zaproponowano, aby zachowały one swoją ważność przez okres, którego dotyczą albo do czasu wprowadzenia w nich zmian, jeżeli zmiany te będą niezbędne dla organizatora publicznego transportu zbiorowego. (art. 18)

Ponieważ opracowanie i uchwalenie planów transportowych wymaga odpowiedniego czasu, zaproponowano, aby pierwsze plany transportowe zostały opracowane i uchwalone odpowiednio w terminie 1 roku (minister właściwy do spraw transportu), 2 lat (samorząd województwa) i 3 lat (samorząd gminny) od dnia wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. (art. 19)

W projektowanym art. 20 przewidziano możliwość stosowania przyznanego, po dniu wejścia w życie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, wyłącznego prawa świadczenia usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego od dnia 3 grudnia 2014 r. Takie rozwiązanie jest uzasadnione tym, iż do dnia 3 grudnia 2014 r. na rynku przewozów będą funkcjonować podmioty wykonujące przewozy na zasadach określonych w dotychczas obowiązujących przepisach, zatem stosowanie wyłącznego prawa byłoby niemożliwe z uwagi na wykonywanie na nich przewozów przez ww. podmioty.

Rozwiązanie proponowane w art. 21 projektu przewiduje, że przedsiębiorca zamierzający wykonywać przewozy od dnia 3 grudnia 2014 r. na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu może dokonać do właściwego organizatora zgłoszenia o zamiarze ich wykonywania od dnia 1 lipca 2014 r. Przepis ma na celu przede wszystkim usprawnienie procesu związanego z dokonywaniem zgłoszeń i wydawaniem na ich podstawie potwierdzeń zgłoszenia przewozu.

Mając na uwadze obowiązki organizatora publicznego transportu zbiorowego określone w przepisach Rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i

Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007 r., s. 1) dotyczące sprawozdawczości dla właściwych organów UE, zaproponowano, aby informacje w zakresie dotychczasowych zezwoleń na przewozy regularne osób w transporcie drogowym, były przekazywane przez starostów (organy właściwe w zakresie wydawania zezwoleń na podstawie ustawy o transporcie drogowym) do marszałka województwa. Marszałek województwa natomiast, na podstawie uzyskanych informacji od starostów, przekazuje zbiorczą informację w tym zakresie ministrowi właściwemu do spraw transportu. Minister właściwy do spraw transportu, wypełniając obowiązek określony w art. 8 ust. 2 Rozporządzenia UE, przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie z postępu procesu dostosowywania polskiego publicznego transportu zbiorowego do wymagań Rozporządzenia UE. Obowiązek przekazania sprawozdania ma nastąpić w okresie sześciu miesięcy od upływu pierwszej połowy okresu przejściowego, tj. w okresie od dnia 3 grudnia 2014 r. do dnia 3 czerwca 2015 r.

Mając na uwadze zmianę katalogu uprawnień do ulgowych przejazdów dokonany zmianą ustawy o uprawnieniach do ulgowych przejazdów i przepisami ustawy o publicznym transporcie zbiorowym w art. 24 projektu ustawy zaproponowano utrzymanie dotychczasowych przepisów w tym zakresie przez okres 4 lat w transporcie kolejowym i okres 5 lat w transporcie drogowym. W tych okresach zasady dotyczące uprawnień do ulgowych przejazdów i związane z tym finansowanie przewoźników będzie odbywać się na zasadach dotychczasowych.

Projekt został przekazany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST). W dniu 16 lutego br. miało miejsce posiedzenie Zespołu ds. Infrastruktury, którego przedmiotem było omówienie zgłoszonych uwag. Zasadne postulaty zgłoszone przez KWRiST dotyczące w szczególności takich zagadnień jak zastąpienie przepisów karnych w ustawie o transporcie drogowym karami administracyjnymi zostały uwzględnione. W dniu 25 lutego 2009 r. odbyło się posiedzenie plenarne KWRiST, które zakończyło się zaakceptowaniem projektu ustawy.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Infrastruktury. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt ustawy.

Projekt ustawy oddziałuje na:

- jednostki samorządu terytorialnego oraz ich związki,
- przedsiębiorców wykonujących usługi w zakresie regularnych przewozów osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej .

Ponadto projekt oddziałuje na ministra właściwego do spraw transportu w zakresie organizacji publicznego transportu zbiorowego w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym.

2. Wyniki konsultacji społecznych.

Celem przeprowadzonych konsultacji było zebranie możliwie największej liczby opinii środowisk zainteresowanych kształtem regulacji prawnych zawartych w projekcie. Spośród 55 podmiotów, do których wysłany został projekt przedmiotowej ustawy (wraz z projektem ustawy o publicznym transporcie zbiorowym), swoje opinie przekazały następujące, podmioty:

1. Związek Województw RP, który przekazał opinie z następujących województw:
 - zachodniopomorskiego,
 - pomorskiego,
 - małopolskiego,
 - mazowieckiego,
 - podlaskiego,
2. Instytut Transportu Samochodowego,
3. Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej,
4. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
5. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji RP,
6. PKP S.A.,
7. PKP Intercity S.A.,
8. Forum Związków Zawodowych,
9. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
10. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego,
11. Główny Inspektor Transportu Drogowego,
12. Urząd żeglugi śródlądowej:
 - we Wrocławiu,
 - w Gdańsku,
 - w Giżycku,
 - w Krakowie,
 - w Warszawie,
 - w Kędzierzynie-Koźlu,
13. Urząd morski w Gdyni oraz w Szczecinie,
14. Marszałkowie województw:
 - podkarpackiego,
 - śląskiego,
 - opolskiego,
 - małopolskiego,

- lubuskiego.

Przesłane przez ww. organizacje opinie odnosiły się w szczególności:

1. w odniesieniu do ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, zwanej w pkt 1 „ustawą”:
 - a) art. 5 opiniowanego projektu ustawy – uwzględniona została uwaga zgłoszona przez Polską Izbę Gospodarczą Transportu Samochodowego i Spedycji (dalej „PIGTSiS”) w zakresie wprowadzenia w art. 5 kolejnego przepisu odnoszącego się do możliwości zawierania przez przewoźników porozumień taryfowych w celu ustanowienia wspólnego biletu lub dokończenia rozpoczętego przewozu w przypadku zaistnienia awarii pojazdu lub innych zdarzeń uniemożliwiających przewoźnikowi wykonanie rozpoczętego przewozu; jednakże, w opinii Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów treść proponowanego przepisu jest sprzeczna z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 330 z późn. zm.), bowiem proponowany art. 2 pkt 1 dopuszcza zawieranie porozumień taryfowych, które mogą być uznane za porozumienia ograniczające konkurencję, o których mowa w art. 6 ust. pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów; art. 2 pkt 1 w proponowanym brzmieniu będzie zatem na rynku transportu zbiorowego dopuszczał takie zachowania, które są całkowicie zakazane w świetle art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, horyzontalnie, czyli na wszystkich rynkach; powstanie zatem realna wątpliwość interpretacyjna, czy przepisy z art. 2 ust. 1 są przepisami szczególnymi (lex specialis) względem przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów; w związku z powyższym zrezygnowano z umieszczenia omawianego przepisu w projekcie,
 - b) art. 16 opiniowanego projektu ustawy – częściowo została uwzględniona propozycja PIGTSiS w zakresie wprowadzenia zmiany wskazanego artykułu; ust. 1 uzupełniono poprzez dodanie zwrotu, iż umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd „przed rozpoczęciem podróży”; w ust. 2 i 3 rozszerzono katalog minimalnych elementów (informacji), które powinien zawierać bilet lub które mogą być umieszczane na bilecie.
2. w odniesieniu do ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, zwanej w pkt 2 „ustawą”:
 - a) art. 1 opiniowanego projektu ustawy - uwzględnione zostały uwagi zgłoszone przez Polskie Koleje Państwowe Intercity S.A. oraz Polskie Koleje Państwowe S.A. w odniesieniu do wątpliwości czy przepis obejmuje swoim zakresem podmiotowym osoby niebędące obywatelami polskimi, ale zamieszkujące na terytorium RP np. na okres studiów na polskiej uczelni; odpowiednio zmodyfikowano treść przepisu, wskazując, iż ustawa obejmuje – poza obywatelami polskimi – również cudzoziemców zamieszkujących na terytorium RP,
 - b) art. 1a ust. 4 opiniowanego projektu ustawy – w odniesieniu do propozycji dodania pkt 5-11, częściowo uwzględniona została uwaga PIGTSiS, odnosząca się do utworzenia odrębnej definicji „komunikacji pośpiesznej” oraz „komunikacji przyśpieszonej”, która w wyniku przeprowadzonych rozmów została odpowiednio zmodyfikowana i otrzymała formę zaproponowaną w aktualnej wersji projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o publicznym transporcie zbiorowym, wprowadzając kryterium kilometrowe jako decydujące w rozróżnieniu powyższych pojęć; uwzględniona została również propozycja zmiany definicji „komunikacji ekspresowej”,
 - c) art. 2 ust. 5 pkt 1 i 2 opiniowanego projektu ustawy – za zasadną uznano propozycję PKP Intercity S.A. w zakresie zastąpienia zapisu „dzieci i młodzież dotknięta inwalidztwem lub niepełnosprawne” zapisem „dzieci i młodzież niepełnosprawne”,

- d) art. 4 ust. 4 i 5 oraz art. 5 opiniowanego projektu ustawy – z związku z uwagami wniesionymi przez PIGTSiS, odpowiednio zmodyfikowano wskazane przepisy w zakresie wprowadzenia możliwości korzystania osób z przysługujących im na podstawie ustawy uprawnień do ulgowych przejazdów również środkami transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej lub przyspieszonej;
3. w odniesieniu do ustawy z dnia 20 grudnia 1997 r. o gospodarce komunalnej, w stosunku do przepisu art. 7 ustawy – uwzględniono uwagę Izby Gospodarczej Komunikacji Miejskiej (dalej „IGKM”) w zakresie zmiany wskazanego przepisu poprzez jego uzupełnienie o przepisy ustawy o publicznym transporcie zbiorowym;
4. w odniesieniu do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, zwanej w pkt 4 „ustawą”:
 - a) art. 8 ustawy – za zasadną uznano propozycję PIGTSiS, aby zmiany ustawy weszły w życie z dniem 3 grudnia 2014 r., z wyjątkiem zmiany w art. 5, w którym po ust. 1 dodano pkt 1a, który odnosi się do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego przez wspólników spółki cywilnej – wprowadza się wymóg uzyskania licencji przez każdego ze wspólników spółki,
 - b) art. 50 pkt 2 ustawy – uwzględniono postulaty PIGTSiS, aby doprecyzować art. 50 ustawy o zapis, że do zadań Inspekcji Transportu Drogowego należy również kontrola dokumentów przewozowych określonych w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe,
 - c) art. 80 ustawy – uwzględniona została uwaga PIGTSiS w zakresie dodania do wskazanego przepisu ust. 4, mówiącego o udostępnianiu przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego zainteresowanym organom uprawnionym do wydawania dokumentów uprawniających do wykonywania przewozów, informacji zarejestrowanych w centralnej ewidencji naruszeń i dotyczących naruszeń dokonanych na obszarze ich właściwości lub przez przewoźników, którym wydali te dokumenty, albo byli organami właściwymi do ich wydania;
5. w odniesieniu do przepisów przejściowych, wątpliwości organizacji (m.in. IGKM) budził zapis art. 13 ust. 2 w wersji przekazanej do konsultacji społecznych, w zakresie w jakim odnosił się do okresów, których mogą dotyczyć umowy, na podstawie których może być wykonywana dotychczasowa działalność w zakresie regularnego przewozu osób; z uwagi na treść Rozporządzenia 1370/2007 postulaty uznano za zasadne i w związku z tym wprowadzono w projekcie ust. 3 w art. 15, odsyłający wprost do ww. Rozporządzenia.

Zgłoszone przez poszczególne organizacje i samorzady uwagi redakcyjne zostały uwzględnione w tekście projektu.

3. Wpływ regulacji na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przy ocenie skutków finansowych wynikających z przedmiotowego projektu i wpływu na sektor finansów publicznych należy podkreślić, iż ze względu na to, że wprowadza on w życie regulacje innej ustawy, nie powoduje on skutków finansowych polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów jednostek sektora finansów publicznych. Wpływy z tytułu opłat za czynności administracyjne związane z realizacją publicznego transportu zbiorowego w zakresie określonym w dotychczasowych przepisach nie ulegną zasadniczym zmianom.

W związku z przyznaniem ulg funkcjonariuszom Straży Granicznej innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz psom służbowym Straży Granicznej, koszt przyznania tych ulg, przy założeniu odbycia 500 wspólnych patroli w skali roku, szacuje się na 17 500,00 zł w skali roku.

Przyznanie ulgi, wprowadzonej w art. 5 ust. 3 zmienianej ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, będzie miało znikomy wpływ na budżet państwa. Przedmiotowa zmiana dotyczy bowiem dzieci i młodzieży w liczbie ok. 600 osób.

b) rynek pracy

Projekt ustawy nie będzie miał bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektu ustawy nie wpłynie na zwiększenie konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość.

d) sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

e) środowisko naturalne

Wejście w życie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na środowisko naturalne.